

godt Bevis paa, at der ogsaa gives Tilfælde, hvor Beskyttelsen forbyr Arbejdslønnen eller staber mere Arbejde. Det viser sig der; thi enten man tager den negative Beskyttelse væk, som hidtil har eksisteret, eller giver en lignende positiv Beskyttelse, maa det i dette Forhold blive det samme. Det med „Stat paa Kapitalen“ og „Opgivelse af Tøret“ har jeg jo allerede haft fat paa, saa det skal jeg nu lade ligge. Dernæst siger det ærede Medlem, at intet Forslag kan staa for Kritik paa den Maade, jeg har kritiseret, nemlig ved Fremdragelse af enkelte Poster i Forslaget. Der ligger for Resten deri en ganske pæn Indrømmelse af, at de Herrer ikke have kunnet staa for min Kritik, det kan jeg ikke forstaa anderledes. Det ærede Medlem siger, at Grunden er den, og det kan jo ogsaa være, at han har Ret deri; men jeg skal, for at ikke det ærede Medlem skal beklage sig for meget, om lidt komme med en mere samlet Resapitulation af de Poster, som jeg nævnte mere spredt forleden Dag. Jeg tror, at det ærede Medlem og flere andre ville se, at naar man tager det mere samlet, ser det ikke saa godt ud, som det burde se ud for en Frihandelsmand. Det ærede Medlem paastod dernæst — det skulde altsaa være en af de Ting, hvori jeg har taget fejl — at Galanteritolden ikke var forhøjet. Jeg tillod mig allerede den Gang at afbryde det ærede Medlem, da han stod og talte om, at ved at indføre en Værditold i Stedet for en Vægttold vilde ganske vist Tolden for nogle Artikler blive forhøjet, men for andre formindsket o. s. v., det vilde komme til at gælde Varer, som vejede indtil en vis Vægt og havde en vis Værdi, og det var jo noget, man kunde regne ud, hvor vidt det blev lavere eller højere, men derfor kunde man alligevel ikke sige, at Beskyttelsen var forhøjet. Jeg tillod mig da at sige gennemsnitlig; men jeg fik intet Svar. Vrede Medlemmer ville dog i selve Toldkommissionens Betænkning kunne se, at ud for hver Post af Galanterivarer staar der, at efter Mindretallets Sløn svarer 10 Procents Værdi til Flertallets Toldsatser; men nu er Flertallets Toldsatser 50, medens de hidtil have været 33, og saa vil jeg spørge, om det ikke er en Forhøjelse. Det er selvfølgelig, at naar man gaar fra Vægttold til Værditold, bliver der, enten man sætter den samlede Beskyttelse op eller ned, altid en Del Poster, som blive højere, og andre, der blive lavere, men man maa selvfølgelig ved Bedømmelsen af Forholdet mellem en Vægttold og en Værditold gaa ud fra de indførte Varers Gennemsnitsværdi; det er selv-

følgelig det, hvorom der her er Tale, saa den Fejl, det ærede Medlem her synes at have fundet, tror jeg er af samme Beskaffenhed som alle de andre. Dernæst kom det ærede Medlem til at udtale med Hensyn til Særindustrien, at Kul egentlig ikke havde nogen særlig Betydning som Raastof for Særindustrien, og at det egentlig ikke betyder nogen synderlig Medsættelse; det kan være af Betydning for enkelte Sorter af Særindustrien; men det har i Almindelighed ikke megen Betydning. Ja, Arbejder i foldt Særn bruger man jo ikke meget Kul til, derimod maa Kulløden ikke bethede saa lidt, hvad Støbning og den Slags Virksomheder angaar. For øvrigt erkender jeg, at Tolden paa Støbegods samtidig nedsættes noget. Det ærede Medlems Udtalelse om Kulløden forundrer mig noget — den har jeg dog ikke kritiseret saa meget —, men hvad der forundrer mig mere, det var, at et andet æret Medlem, jeg husker ikke hvilket, ved Om- talen af Cifortolden sagde, at Grunden, hvorfor man havde taget Cifortolden bort, var, fordi man havde nedsat Kulløden. Det samme viser sig igen, saa snart det er Landbrugets Produktion; saa forstaaer man saa herlig at tage alle mulige Hensyn. Det har faaet Fordel ved, at Kulløden er bleven nedsat; men naar der er Tale om de andre Industrier, f. Eks. Særindustrien, som bruger ikke saa lidt Kul, det vil vist indrømmes, saa siger man: det er ikke noget videre, saa ignorerer man det. Jeg tror nu ikke, der er mere af det, som ærede Medlemmer antede over, jeg skulde have taget fejl af. De ville se, at det kun er to Ting, der er Tale om. So, der er dog endnu en tredje, om hvilken man mener jeg ikke alene skal have taget fejl, men hvor det synes mig, at man fra enkelte Sider er bleven indigneret over, at jeg har talt om den, og det er Papirtolden. Naar jeg skulde have sagt, at Papirtoldens Medsættelse i væsentlig Grad var en Beskyttelse for Blade, og at det var gjort paa Landbrugets Bekostning, var dette selvfølgelig væmmeligt, og særlig, naar jeg samtidig har givet Anledning af, at Bladene vare ganske godt repræsenterede i Kommissionen. Jeg maa her indstøde den Bemærkning, at jeg selvfølgelig fastholder, at det er heldigt for alle Samfundsklasser at have Repræsentanter i Kommissionen og altsaa ogsaa for Bladene; men hermed vil jeg dog ikke have sagt, at det ærede Medlem for Hornslet eller at den ærede Landstingsmand, der ogsaa er Redaktør og sidder i Kommissionen, paa nogen Maade skulde have haft egne personlige Interesser for Øje; det ved jeg bestemt ikke er Tilfældet. Men i Kraft af den